

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Er/4372/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214092
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Kristína Svorková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5712214092.2

Uznesenie

Okresný súd Martin v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Michalská 387/16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 838 825, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom AK Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: P. P., L.. XX.XX.XXXX, N. XX/X, XXX XX C., o vymoženie uloženej povinnosti vo výške 850,98 € s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd námietky oprávneného zo dňa 29.07.2020 proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 20273/2012 vydanom súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. PhD. z a m i e t a.

II. Súd námietky oprávneného zo dňa 29.07.2020 proti paušálnym trovám o d m i e t a.

III. Súd návrh oprávneného zo dňa 29.07.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

IV. Súd návrh oprávneného zo dňa 29.07.2020 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Na úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. sa pod sp. zn. EX 20273/2012 vedie exekúcia na návrh oprávneného a to na základe exekučného titulu -vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Martin č. k. 5C 11/2012 - 50 zo dňa 21.03.2012.

2. Okresný súd Martin poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie v hore uvedenej exekučnej veci poverením č. 5506 * 097972 zo dňa 28.09.2012.

3. Súdny exekútor v predmetnej veci vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Následne boli súdnemu exekútorovi v zákonnej lehote doručené námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré súdny exekútor predložil na rozhodnutie súdu. Oprávnený v námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané prostredníctvom súdneho exekútora, ktorý vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvu na náhradu paušálnych trov starej exekúcie, boli predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z. z. Zároveň namietal, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom č. 233/2019 Z. z., pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií do siedmich dní, odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúce pre zápis

alebo maximálne do 30.06.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Súčasťou námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie bol aj návrh na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z. z. s ustanoveniami čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenie súdnu ochranu.

5. Súdny exekútor spolu s predloženým upovedomením o zastavení starej exekúcie a námietkami oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie súdu predložil svoje vyjadrenie, v zmysle ktorého uviedol, že neeviduje Zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného. Exekučné konanie bolo zastavené v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., pretože uplynula rozhodná doba. Spolu s podanými námietkami predložil súdu Indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií.

6. V zmysle § 233a zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok účinný od 01.01.2020 postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

7. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak
a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

9. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

10. Podľa § 3 ods. 2 ZoUNEK ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

11. Podľa § 4 ods. 1 ZoUNEK ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, odklad starej exekúcie je povolený alebo je stará exekúcia odložená, rozhodná doba podľa § 3 sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená.

12. Podľa § 4 ods. 2 ZoUNEK rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o

- a) námietkach proti starej exekúcii,
- b) zastavení starej exekúcie,
- c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí,
- d) vylúčení veci zo starej exekúcie,
- e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí,
- f) schválení príklepu,
- g) schválení rozvrhu výťažku.

13. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

14. Podľa § 5 ods. 2 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje

- a) označenie oprávneného a povinného,
- b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu,
- c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi,
- d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú,
- e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného,
- f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužívajú,
- g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len „paušálne trovy“), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje,
- h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

15. Podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

16. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

17. V zmysle § 7 ods. 1 ZoUNEK proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

18. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

19. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

20. Súd pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, nakoľko exekučné konanie sa začalo pred 01.04.2017.

21. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

22. V zmysle § 36 ods. 5 Exekučného poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

23. V zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný.

24. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a

povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

25. V zmysle § 37 ods. 4 Exekučného poriadku ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

26. V zmysle § 37 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

27. Súd po preštudovaní súdneho spisu, preskúmaní námietok oprávneného a vyjadrenia súdneho exekútora dospel k záveru, že námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie nie sú dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

28. Okruh účastníkov exekučného konania je vymedzený v ustanovení § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého sú účastníkmi konania oprávnený a povinný. V praxi však nemožno vylúčiť prechod alebo prevod práv, resp. povinností z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. Z § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že ak došlo k zmene oprávneného alebo povinného v dôsledku prechodu alebo prevodu práv, prípadne povinností z exekučného titulu, táto zmena musí byť deklarovaná právoplatným rozhodnutím exekučného súdu.

29. Z obsahu súdneho spisu bolo zistené, že exekučnému súdu nebol do 01.01.2020, t.j. do dňa účinnosti zákona č. 233/2019 Z.z. doručený návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného. S poukazom na stav konania ako aj na vyjadrenie súdneho exekútora, súd dáva oprávnenému do pozornosti, že práve oprávnený v prípade, ak došlo k postúpeniu vymáhanej pohľadávky, si mal v zmysle ustanovenia § 37 Exekučného poriadku splniť oznamovaciu povinnosť. Postúpenie pohľadávky, ako ani doručenie návrhu súdnemu exekútorovi na zmenu oprávneného, oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že oprávneným v predmetnej exekúcii je spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s. a súdny exekútor túto spoločnosť v upovedomení o zastavení starej exekúcie správne označil ako oprávneného.

30. Pri preskúmaní upovedomenia v súvislosti s tvrdením oprávneného, že toto neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, súd zistil, že napadnuté upovedomenie o zastavení starej exekúcie spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. Ako primárny zákonný predpoklad na zastavenie starej exekúcie zákonodarca stanovil uplynutie rozhodnej päťročnej doby (§ 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK), ktorá plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Napadnuté upovedomenie obsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú a to v znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje“. Upovedomenie obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 5 ods. 2 ZoUNEK. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne vymedzený zákonom a súdny exekútor v ňom nie je povinný uvádzať skutočnosti nad rámec zákona, ako napr. aké úkony v priebehu exekúcie vykonal, či z akého dôvodu nevymohol v posledných 18 mesiacoch ani 15 €. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 ZoUNEK, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

31. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie doručené oprávnenému spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré boli oprávneným namietané, bolo vydané v súlade so zákonom, a preto súd námietky oprávneného ako nedôvodné zamietol.

32. Oprávnený súčasne podal námietku proti paušálnym trovám z dôvodu, že stará exekúcia nebola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií včas. Ustanovenie § 7 ods. 1 druhá veta ZoUNEK stanovuje,

že námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne ustanovil, že námietky proti paušálnym trovám prípustné nie sú. To platí rovnako o základe ako aj o výške paušálnych trov. Ak by totiž zákonodarca mal úmysel uzákoníť neprípustnosť námietok len proti výške paušálnych trov alebo len proti nároku na ich náhradu, výslovne by tak ustanovil. Analogicky možno poukázať na znenie ust. § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. V procese ukončenia starých exekúcií ZoUNEK jednoznačne upravuje paušálnu výšku trov exekúcie, subjekt, ktorý je povinný ich zaplatiť a okolnosti, za ktorých exekútorovi paušálna náhrada trov zastavenej starej exekúcie nepatrí.

33. Porušenie povinnosti súdneho exekútora v súvislosti s účtovaním paušálnych trov, na ktoré nemá právny nárok, zakladá jeho disciplinárnu zodpovednosť. Oproti tomu neuhradenie paušálnych trov zo strany oprávneného má ten následok, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie je vo vzťahu k paušálnym trovám novým exekučným titulom, na základe ktorého je exekútor oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie voči oprávnenému o vymoženie týchto trov.

34. Vzhľadom na to, že podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK nie sú námietky proti paušálnym trovám prípustné, a to bez akejkoľvek výnimky, súd námietky oprávneného podľa § 7 ods. 3 druhá veta ZoUNEK odmietol.

35. Pre úplnosť súd dodáva, že vedenie Centrálného registra exekúcií upravuje § 211a ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý údaj o dátume vykonania zápisu exekúcie do registra neuvádza. Dátum zápisu je možné zistiť iba zo zdrojového kódu systému na základe odbornej analýzy. Skutočnosť, že exekútor nemá nárok na trovy exekúcie, ak táto nebola zapísaná do Centrálného registra exekúcií, bola upravená až zákonom č. 233/2019 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2020. Zápis v Centrálnom registri exekúcií z hľadiska zákona možno preto posudzovať najskôr od tohto dňa. Postup pri exekúciách nezapísaných do Centrálného registra exekúcií dodnes upravuje § 211a ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak exekútor nesplní povinnosť vykonať zápis, zmenu alebo výmaz údajov v Centrálnom registri exekúcií, vykoná zápis, zmenu alebo výmaz údajov bezodkladne Slovenská komora exekútorov. Oprávnený má možnosť preveriť, či bola alebo nebola exekúcia zapísaná v Centrálnom registri exekúcií, nakoľko má prístup do tohto registra. Oprávnený svoje tvrdenie o nezapísaní exekúcie do Centrálného registra exekúcií včas ničím nepreukázal. Preto sú dané podmienky nároku súdneho exekútora na náhradu paušálnych trov exekúcie.

36. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania.

37. Oprávnený v rámci konania o námietkach žiadal prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 1 písm. b) CSP za účelom podania návrhu na začatie konania Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúlady ustanovení §1 ods. 1 a 2, § 2 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. s čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Súd konštatuje, že s poukazom na ust. § 36 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok výslovne vylučuje možnosť prerušiť exekučné konanie okrem zákonom stanovených prípadov (napr. podľa zákona č. 7/2005 Z. z.). Zákon pripúšťa prerušiť konanie podľa ust. § 162 ods. 1 písm. b) CSP v takom prípade, ak súd dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, nie však v prípade, ak k uvedenému dospeje oprávnený. Vzhľadom na nemožnosť prerušenia exekučného konania súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

38. Súd sa ďalej zaoberal návrhom oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súlade zákona č. 233/2019 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky a so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Po preskúmaní návrhu oprávneného súd nezistil dôvody, pre ktoré by bol ZoUNEK v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky a so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Zákon č. 233/2019 Z.z. je špeciálnym zákonom vo vzťahu k Exekučnému poriadku, pričom nemení a ani nezavádza nové dôvody na zastavenie exekúcie. ZoUNEK zavádza osobitný mechanizmus ukončovania exekúcií s cieľom zefektívniť exekučné konanie. Dôvody zastavenia exekúcie uvedené v ZoUNEK sú totožné s dôvodmi uvedenými v ust. § 57 ods. 1 Exekučného

poriadku, pričom ZoUNEK exekučné konanie zefektívnil takým spôsobom, že presne vymedzil, v ktorých prípadoch dochádza k zastaveniu exekúcie ex lege, tzn. bez potreby rozhodnutia súdu. Ide o nesporné prípady uvedené v ust. § 2 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z.. V tomto prípade teda nemožno hovoriť, že sa jedná o právú retroaktivitu resp. že by ZoUNEK odnímal legálne nadobudnuté práva oprávneného. Ide o jednoznačné prípady, ktoré keď nastanú, súd by aj tak nemal inú možnosť len exekučné konanie zastaviť a preto sa javí za účelné, aby došlo k zastaveniu ex lege. Súd má za to, že zákonodarca jasne definoval a určil podmienky, kedy dochádza k zastaveniu „starej exekúcie“ zo zákona a preto sa nestotožňuje s názorom oprávneného, že zákon č. 233/2019 Z.z. je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Spôsob ukončenia exekúcie buď rozhodnutím súdu, alebo postupom súdneho exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon č. 233/2019 Z.z. by mal byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a so Zmluvou o fungovaní Európskej únie ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nezakladá prekážku už rozhodnutej veci. Oprávnenému právna úprava umožňuje podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú zachované. Oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Súd po zohľadnení vyššie uvedeného dospel k záveru, že ZoUNEK nie je retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. To, že nemajetnosť povinného neposudzuje súd, ale zákon č. 233/2019 Z. z. stanovuje zákonnú fikciu, na základe ktorej za splnenia konkrétnych podmienok sa exekučné konanie zastavuje ex lege, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Naopak, takéto definovanie „starých exekúcií“ zrelych na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky. Zároveň sa do značnej miery eliminuje rôzny postup súdnych exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustne a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré upravujú paušálne trovy, tak ani s týmto názorom oprávneného sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného.

39. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky zamietol, nakoľko nepovažuje ustanovenia zákona č. 233/2019 Z. z. za rozporné s Ústavou Slovenskej republiky.

40. Predmetná exekúcia spĺňa v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. zákonnú definíciu starej exekúcie a ako vyplýva z predloženého upovedomenia o zastavení starej exekúcie, táto bola ex lege zastavená z dôvodu, že bola splnená podmienka uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a), tzn. uplynula rozhodná doba a nejde o niektorú z absolútnych alebo relatívnych výnimiek vyplývajúcich z vyššie uvedených ustanovení ZoUNEK. Nakoľko pohľadávka oprávneného nebola do ex lege ukončenia predmetného exekučného konania vymožená v celom rozsahu vrátane trov exekúcie platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Súd konštatuje, že rozhodná doba piatich rokov uplynula riadne a bez prerušenia. Z obsahu súdneho spisu neboli zistené žiadne dôvody, ktoré by bránili súdnemu exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení starej exekúcie vrátane výzvy na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie v zmysle § 7 ods. 3 ZoUNEK zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 200 ods. 5 Exekučného poriadku v spojení s § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná (§ 239 Civilného sporového poriadku).

Proti tomuto uzneseniu môže ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, podať sťažnosť do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Martin (§ 240 a § 242 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 243 Civilného sporového poriadku sa má v sťažnosti popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Podľa § 244 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa uznesenie napáda môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

Podľa § 248 Civilného sporového poriadku rozhodne o sťažnosti súd prvej inštancie.